

CALEA MÂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Mărturii ale Sfintei Scripturi despre foamea și setea după Dumnezeu a omului

În Sfânta Scriptură se află mai multe mărturii care exprimă aspirația profundă a omului după valorile spirituale, cu care dorește să se împărtășească cât mai mult. El simte această nevoie, întrucât nu este satisfăcut de tot ceea ce îi oferă lumea aceasta cu bunurile și plăcerile ei. Cele mai multe mărturii ale aspirației omului spre cele înalte și sfinte le întâlnim atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament. În Testamentul Vechi, la rândul lui, cele mai multe exprimări ale zădărniciilor sufletului omenesc, pentru a se împărtăși de darurile lui Dumnezeu, de ajutorul și purtarea Lui de grijă, le întâlnim în Psalmi, care sunt o frescă vie a aspirațiilor celor mai profunde ale omului, de a se bucura de atenția, ajutorul și purtarea de grijă a Celui Prea Înalt. Câteva texte biblice în acest sens sunt lămuritoare: „Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini” (Psalm 3, 4-5). Sau: „Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeu dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea” (Psalm 4, 1).

Mărturiile din Psalmi sunt extrem de grăitoare în ceea ce privește foamea și setea omului după Dumnezeu, care îi răspunde omului în toate împrejurările vieții lui, atunci când acesta se îndreaptă spre Dumnezeu. În momentul în care Părintele ceresc îi răspunde omului la rugăciunea lui, atunci el se simte împlinit și plin de iubire și de speranță față de El.

Dar, cele mai grăitoare cuvinte despre foamea și setea omului după Dumnezeu le spune Mântuitorul Iisus Hristos. În pustiul Carantaniei, Iisus Hristos, fiind la începutul propovăduirii Sale mesianice, a fost ispitit de diavolul. Prima dintre ispitirile la care a fost supus Domnul a fost aceea cu mâncarea de pâine, după un post de 40 de zile. Diavolul l-a ispitit astfel: „De ești Tu, Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini” (Matei 4, 3). Mântuitorul îi răspunde: „Scris este: Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din

gura lui Dumnezeu” (Matei 4, 4). Respingerea ispitei diavolului de către Iisus Hristos este deosebit de grăitoare și în ceea ce privește atitudinea omului față de bunurile materiale. Dar, dincolo de aceasta precizare făcută de Domnul, în realitate El subliniază și un alt aspect, și anume, că omul are nevoi nu doar de ordin material, ci și spiritual. Aceste nevoi variate ale omului se întemeiază pe faptul, că el nu este doar materie, ci și spirit, nu doar trup, ci și suflet. Datorită „sufărării de viață”, primită de om de la Dumnezeu prin însuși actul creației, ființa umană este deosebit de complexă, cu aspirații și nevoi diferite, ceea ce explică, pe de o parte, dualitatea sa existențială, iar, pe de altă parte, la nevoile sale de ordin material și spiritual, corespunzătoare acestei structuri a ființei sale, constituită din trup și suflet. Așa cum are omul nevoie de hrana cea materială, de pâinea cea de toate zilele, pentru a trăi biologic, trupește, tot la fel, acesta are nevoie de hrana cea spirituală, care nu provine din lumea materială, ci de la Dumnezeu. Există în viața oamenilor diferite tendințe de un fel sau altul, care distorsionează și perturbă acest echilibru între trebuințele de ordin material și cele de ordin spiritual în viața umană. Mântuitorul nu spune, că omul n-are nevoie de pâine, ci că el trebuie să știe, că *nu numai cu pâine trăiește*, ci și cu *cuvântul lui Dumnezeu*, adică cu pâinea și băutura cea spirituală.

În aceste sens, Iisus Hristos Însuși explicitează ce înseamnă pâinea și băutura cea spirituală. În iconomia rândurilor de față, se cuvin a fi evidențiate doar câteva cuvinte ale Mântuitorului în acest sens, care sunt ilustrative pentru ceea ce înseamnă foamea și setea spirituală a omului. Întâlnirea Mântuitorului cu femeia samarineancă de la fântâna lui Iacob Îi oferă Acestuia prilejul de a sublinia, că pe lângă apa fizică de la această fântână mai există și o altă apă, *apa cea vie*. „Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși.

Continuare în pagina 2

Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Vederea lui Dumnezeu Întrupat Duminica I din Post (a Ortodoxiei)

„În vremea aceea Iisus voia să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și i-a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicieșug. Natanael I-a zis: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, te-am văzut când erai sub smochin. Răspunsu-l-a Natanael: Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Și i-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă, de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului.” (Ioan 1, 43-51)

Duminica Ortodoxiei constituie momentul rânduit de Biserică în care suntem chemați să raportăm modul în care credem noi, cei de azi, cu modul în care au crezut cei care, după cuvântul Sfântului Apostol Ioan, au auzit, au văzut cu ochii lor și mâinile lor au pipăit pe Cuvântul Vieții, adică Sfinții Apostoli. Duminica aceasta este ca un examen de verificare la care Biserică ne supune pentru a ne feri de orice eventuală înțelegere greșită a celor dumnezeiești, înțelegere care ar aduce grave dezorientări la nivelul vieții. O greșită înțelegere a adevărului aduce după sine o viață greșită, pentru că între adevăr, mai ales când este vorba de adevărul de credință, și viață este o legătură organică: adevărul este hotarul vieții, descrie limitele dincolo de care se intră în hotarul morții, iar viața este întruparea adevărului.

Ortodoxia este viața cea nouă descoperită de însuși Adevărul Întrupat și propovăduit de cei care L-au văzut. Ortodoxia înseamnă auzire, vedere, pipăire a lui Dumnezeu, pentru că Sfinții Apostoli au propovăduit ceea ce au auzit, au văzut și cu mâinile lor au pipăit. Pericopa evanghelică de azi ne oferă, printr-o simplă întâlnire dintre Hristos și doi dintre ucenici, o frumoasă imagine a Ortodoxiei, ca vedere a lui Dumnezeu. Filip, fiind copleșit de bucuria întâlnirii cu Hristos, aleargă și vestește primului întâlnit, pe nume Natanael, că a întâlnit pe Cel așteptat, „despre Care au scris Moise în Lege și Prorocii, pe Iisus,

fiul lui Iosif din Nazaret” (Ioan 1, 44). Sufletul umplut de bucurie, și mai ales bucurie duhovnicească, nu poate ține în sine starea de bucurie, revărsându-se pentru a prinde și pe alții în binele aflat. Reacția de nedumerire a lui Natanael nu-l intimidează pe Filip, nu-l pune în încurcătură, nu-l clintește din starea de bucurie. Filip nu încearcă să expună o serie de argumente pentru a-l apăra pe Cel despre care a vorbit, nu recurge la mijloace logice de convingere, ci mărturisește ceea ce l-a copleșit și pe el și răspunde lui Natanael: „Vino și vezi!” (Ioan. 1, 46). Vederea lui Dumnezeu și mărturisirea Lui constituie esența Ortodoxiei.

Prin acțiunea de a vedea, două persoane se întrepătrund, locuiesc una în alta, se înconjură reciproc, se îndrăgostesc, iar îndrăgostirea nu are nevoie de explicații și nici de argumente justificative. Îndrăgostirea se mărturisește mai degrabă decât să fie definită. Natanael se încredințează de Hristos prin simpla vedere. Hristos nu face înaintea lui nici un fel de gest pentru a-l atrage sau pentru a-l convinge de ceea ce este. Sufletul curat al lui Natanael a simțit dumnezeiasca fire doar prin ceea ce a văzut. Ceea ce a văzut l-a transformat într-un îndrăgostit al firii dumnezeiești întrupate în Mântuitorul Iisus Hristos și nu a mai plecat de lângă Cel de care s-a îndrăgostit.

Continuare în pagina 2

Pr. Ionel SCÂNTEIE

Din sumar

► Marșul pentru viață 2019 „Unic din prima secundă”, sâmbătă 23 martie
pagina 2

► Știri
pagina 4

Mărturii ale Sfintei Scripturi despre foamea și setea după Dumnezeu a omului

Urmare din pagina 1

Dar, cel care va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu va mai înseta în veac, căci, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică” (Ioan 4, 13-14). Bătura cea spirituală de care vorbește Mântuitorul cu femeia samarineancă este apa cea vie a harului dumnezeiesc, care izvorăște din Dumnezeu și se împărtășește oamenilor prin Sfintele Taine ale Bisericii. Tot în Evanghelia după Ioan, Mântuitorul vorbește despre pâinea care s-a pogorât din cer și care dă viață lumii. „Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată”... „Eu sunt Pâinea vieții” (Ioan 6, 35 și 48). Originea acestei Pâini a vieții este din cer, adică, are o altă cauzalitate sau origine, decât pâinea cea materială. În timp ce pâinea cea materială întreține viața trupească, materială și trecătoare, Pâinea cea de sus pregătește pentru viața veșnică. „Pâinea care se pogoară din cer este aceea din Care, dacă mănâncă cineva nu moare. Eu sunt Pâinea cea vie, Care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din Pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar, pâinea pe care Eu o voi da Eu pentru viața lumii este trupul Meu” (Ioan 6, 50-51).

Mântuitorul anticipează prin aceste cuvinte, așezarea Tainei Euharistiei, a Împărtășaniei, în Biserică, prin care să rămână cu cei care vor crede în El, până la sfârșitul veacurilor.

Deci, Iisus Hristos pune în lumină faptul, că oamenii abia atunci pot fi cu adevărat împliniți și își potolească foamea și setea după Dumnezeu, când se împărtășesc de Cuvântul Lui și de Însăși Persoana Sa, prin Tainele Sale dătătoare de viață.

Vederea lui Dumnezeu Întrupat

Urmare din pagina 1

Din vederea lui Dumnezeu Întrupat izvorăște o deplină încredințare interioară a omului că a intrat în dialog personal cu Dumnezeu. Această încredințare interioară izvorăște din vederea lui Dumnezeu este rodul lucrării Sfântului Duh în inima omului, care face inima sensibilă la prezența și lucrarea lui Hristos. Iar o inimă atinsă de Duhul Sfânt, deschisă la prezența și lucrarea mântuitoare a lui Hristos, este o inimă care a văzut pe Dumnezeu, vedere care aduce cu sine forța aceluși soi de încredințare interioară care nu mai dă înapoi nici din fața morții. Mărturie ne stau Apostolii, care, după ce au primit Duhul Sfânt și au fost pe deplin încredințați interior de „ceea ce au văzut cu ochii lor”, au mărturisit în toată lumea bucuria îndumnezeirii făpturii de lut, și au îndemnat pe toți să fie cu „ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței”, adică au îndemnat la vederea lui Dumnezeu, din care izvorăște deplina încredințare launtrică.

În Ortodoxie vederea lui Dumnezeu este asociată cu gustarea lui Dumnezeu, după cum spune stihul: „Gustați și vedeți, că bun este Domnul” (Psalmul 33, 8), propus ca priceasnă la Liturgia Darurilor înainte sfințite. Gustarea euharistică a lui Dumnezeu aduce cu sine vederea lui Dumnezeu, iar această dorință arzătoare de a vedea pe Dumnezeu Întrupat a dat naștere icoanei. Icoana este cea care mărturisește despre Întruparea lui Dumnezeu prin linie și culoare, iar privirea ei ridică mintea și inima în bucuria întâlnirii cu „Cel așteptat”. Vederea icoanei, la rândul-I, este un început de gustare din Dumnezeu, desăvârșită în Dumnezeiasca Euharistie.

Așadar, se poate spune că Ortodoxia este vederea lui Dumnezeu, izvorată din gustarea Lui!

Marșul pentru viață 2019 „Unic din prima secundă”, sâmbătă 23 martie

Cu bucurie vă adresăm invitația de a participa la a **IX-a ediție națională** a Marșului pentru viață, care în anul 2019 este intitulat „Unic din prima secundă”, și va avea loc în 23 martie. Municipiul și județul Arad vor fi parte integrantă din acest eveniment național.

În lume, Marșul pentru viață a fost organizat pentru prima dată la Washington, D.C., în 22 ianuarie 1974. În România, a fost organizat pentru prima dată la Sibiu și Timișoara în anii 2000.

Evoluția numărului de organizatori ai MPV și LPV în ultimii ani de la 23 de orașe din România în 2013 până la 79 de orașe (77 din România, 2 din Republica Moldova) în 2015 și 300 orașe și sate din România și Republica Moldova în 2018.

Aradul se află la a **VIII-a ediție** consecutivă a Marșului pentru viață, organizat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Seviicu – Arhiepiscop al Aradului, de către **Arhiepiscopia Aradului** împreună cu **Asociația Filologos Arad**.

Celelalte orașe din județul Arad în care se va organiza Marșul pentru Viață sunt: Lipova, Săvârșin, Pâncota, Ineu, Sebiș, Gurahonț, Sântana, Chișineu Criș, Curtici, Pecica.

În Arad evenimentul începe de la **ora 12:00 pornind din Piața Avram Iancu**.

Omul a ajuns pe lună, a cartografiat ADN-ul uman, unii dintre semenii noștri au devenit sfinți – dar noi, ca societate, încă nu am învățat să purtăm grijă copiilor nenăscuți.

De ce atât de multe ființe, unice din prima secundă, nu ajung să vadă lumina zilei, să se odihnească la pieptul mamei, să fie ridicate în brațe de un tată, la câteva clipe de la venirea lor pe lume?

O statistică incompletă spune că în perioada ianuarie-septembrie 2018, în România au fost avortați 44.000 de copii, în timp ce în 2017 în Republica Moldova au fost avortați 12.025 copii. Și mai sunt mulți alții, pentru care nici măcar nu se fac statistici: copii a căror viață a fost oprită prin avorturi medicamentoase, cei a căror viață a fost curmată în clinicile particulare sau din străinătate.

42 de milioane de copii au fost avortați în întreaga lume în anul 2018. Dar și statistica aceasta este incompletă, căci sunt atâtea locuri, din Vest și Est, din Nord și Sud, în care copiii nenăscuți nu contează nici măcar pentru o statistică.

Mai mult de 1 miliard de oameni au fost avortați din 1918 până în prezent, spune o altă statistică. Și ea este incompletă, pentru că în toți acești ani au existat locuri în care copiii nenăscuți au fost totalmente ignorați.

Însă nu doar ei au pierdut ceva: viața! Ci și noi, toți ceilalți, supraviețuitorii, am pierdut prezența lor lângă noi, darurile lor și potențialul fiecăruia dintre ei. Ne-am prefăcut că nu știm un adevăr simplu: că ei trăiesc și sunt unici încă din momentul concepției. Și am ignorat dragostea pe care era firesc să o revărsăm asupra lor și asupra mamelor. Să reînvițăm să îi iubim și să îi protejăm pe acești copii și pe cele care îi poartă în pântec! Binele tuturor, se întemeiază doar pe adevăr și pe dragoste.

Ne adresăm dumneavoastră, clericilor, și vă rugăm: povățuiți-ne să vedem adevărul și să împlinim chemarea de a avea dragoste față de aproapele nostru!

Ne adresăm dumneavoastră, lucrătorilor în asistența socială și tuturor celor care puteți oferi ajutor specializat unei femei în criză de sarcină: salvați un copil, salvați o mamă!

Ne adresăm dumneavoastră, oamenilor politici, care aveți posibilitatea – și aveți datoria! – să sprijiniți femeile în criză de sarcină. Vă rugăm să nu le ignorați, invocând legalitatea avortului, căci o lege nu anulează existența acestor femei și nu vă împiedică

pe dumneavoastră să facilitați sprijinirea lor. Am solicitat în anii din urmă, solicităm și acum: ajutați viitoarele mame, acordându-le o indemnizație care să fie plătită în luna a patra și în luna a opta de sarcină. Este un minim semn de recunoștință pentru responsabilitatea pe care ele și-o asumă. Pentru darul pe care îl fac vieții.

Ne adresăm dumneavoastră, părinți și bunici, frați și surori, colegi și prieteni: sprijiniți copiii nenăscuți! Sunt unice din prima secundă, au nevoie de dragostea voastră, o vor răsplăti cu darurile lor unice și cu dragostea lor unică!

Ne adresăm dumneavoastră, femei însărcinate care sunteți presate să faceți avort: nu vă lăsați cuprinse de frică! Dragostea învinge frica – dragostea copilului vă va da putere. Fiecare copil este unic și are un drum unic spre care a fost chemat de Dumnezeu. Dați-i copilului vostru nenăscut șansa să îl descopere!

Marșul pentru viață este apolitic, neconfesional, nu susținem nicio formă de violență împotriva femeii și nu solicităm interzicerea legală a avortului. Organizatorii locali sunt independenți unii de alții.

Să exprimăm dragostea pentru fiecare dintre copiii nenăscuți, să celebrăm unicitatea lor la Marșul pentru viață „Unic din prima secundă”. Veniți alături de noi!

A VIII-a ediție a Marșului pentru viață Arad

Sâmbătă, 23 Martie 2019; Ora: 12:00

Pornire din Piața Avram Iancu, oprire la Spitalul Matern și încheiere la Catedrala Ortodoxă „Sfânta Treime.”

(marsulpentruviata.ro)

Ziua Bibliotecii la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

Unul din locurile din care pornește efortul de cunoaștere al omului este **biblioteca**, un spațiu bine definit în care sunt reunite cărți vechi și noi, reviste și albume, de unde se culeg informațiile care duc, mai apoi, la o cercetare științifică de calitate.

Pornind de la această realitate, la propunerea părintelui decan, preotul profesor Cristinel Ioja, Consiliul Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad a fost de acord cu instituirea unei zile speciale dedicate bibliotecii. Astfel, în ziua de 7 martie 2019, a fost organizat un

eveniment, în primă ediție, denumit sugestiv *Ziua Bibliotecii*, la care au participat cadrele didactice și studenții Facultății.

În deschiderea acestuia, părintele decan a adresat un cuvânt celor prezenți prin care a arătat cât de important este acest spațiu pentru viața unei facultăți, subliniind faptul că întreg corpul profesoral: „ne dorim ca și prin acest eveniment să promovăm în rândul studenților obișnuința de a poposi cât mai des în bibliotecă, pentru documentare, în vederea elaborării referatelor și lucrărilor lor de cercetare, mai ales pentru faptul că spațiile pregătite

în acest sens sunt generoase și adecvate pentru ceea ce înseamnă pregătirea unui student teolog”. Totodată, precucermercia sa a evidențiat, prin cuvinte de mulțumire, efortul depus de către studenții care au efectuat muncă de voluntariat în aranjarea cărților pe rafturi, cotarea lor fizică și electronică, dedicându-și mare parte din timpul lor pentru a pune la dispoziția studenților, masteranzilor și doctoranzilor o cât mai eficientă muncă de documentare. A fost evidențiată, laudativ, implicarea părintelui profesor Lucian Farcașiu în coordonarea acestor lucrări.

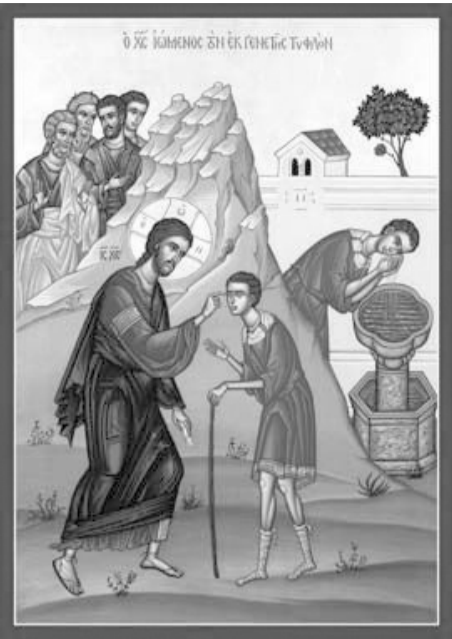

S-a reamintit totodată că prima bibliotecă a studenților teologi arădeni a fost înființată în 1840 de către Patrichie Popescu. În cadrul acestui eveniment au fost acordate diplome de excelență studenților voluntari, aceștia fiind invitați dimpreună cu profe-

sorii Facultății la o agapă.

În perspectivă, se dorește extinderea spațiilor bibliotecii și crearea unei extinse baze electronice de carte de specialitate.

Pr. Filip ALBU

Printre nenorocirile și suferințele pe care le-a adus păcatul în lume este și boala. Dacă „răsplata păcatului este moartea” (Romani 6, 23), boala reprezintă în acest context o destrămare a firii și vieții omului orientată spre pieire... De aceea, prin restabilirea firii omenești, Fiul lui Dumnezeu intră în trup, aducând omului viața plină (Ioan 10, 10), îl izbăvește de păcat, de suferință și de boală. În acest sens, Sfintele Evanghelii ne spun că încă de la începutul activității Sale de restabilire a chipului lui Dumnezeu în om, Iisus „străbătând ținutul acela, au început să aducă pe bolnavi pe paturi, acolo unde auzeau că este El. Și oriunde intra în sate, sau în cetăți sau în târguri, puneau la răspântii pe bolnavi și-L rugau ca măcar de poalele veșmintelor Lui să se atingă. Și câți se atingeau de El, se vindecau” (Marcu 6, 55-56; A se vedea și 3, 10-12; Matei 3, 24-25; 9, 35; 14, 35-36; Luca 7, 22).

Sfintele Evanghelii ne spun, apoi, că după ce a ales pe cei 12 Apostoli, trimițându-i în misiune de probă, Mântuitorul le-a poruncit să „propovăduiască la tot omul venirea împărăției lui Dumnezeu”. În acest context, printre alte îndemnuri le spune: „...tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, demonii îi scoateți; în dar ați primit în dar să dați” (Matei 10, 7-8). Împlinind porunca Mântuitorului, Sfinții Apostoli au săvârșit, prin puterea și lucrarea Sfântului Duh, tot felul de vindecări, mai ales prin cuvânt, dar și prin ungere cu untdelemn, după cum ne spune textul Sfintei Evanghelii: „Și ieșind propovăduiau să se pocăiască, și demoni mulți scoteau și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și îi tămăduiau” (Marcu 6, 12-13).

Acest mod de tămăduire, prin ungere cu untdelemn, s-a păstrat cu multă sfințenie în misiunea mântuitoare a Bisericii; după cum ne încredințează Sfântul Apostol Iacob: „Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului, și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui” (Iacov 5, 14-15).

De aici vedem că harul Sfântului Duh exercitându-se într-o formă spirituală, vizează și viața trupească a omului, fiindcă omul este format atât din suflet cât și din trup. Precum păcatul și boala se află atât în suflet cât și în trup, tot la fel și harul vindecător al Sfântului Duh se transmite și într-o formă materială, în cazul nostru, al untdelemnului.

Dar se poate transmite și prin apa sfințită de la Botez, sau prin prefacerea pâinii și vinului în Trupul și Sângele Domnului. Toate acestea, adică: untdelemnul sfințit, apa sfințită de la Botez, pâinea și vinul de la Dumnezeiasca Euharistie reprezintă forme materiale de

Alocuție catehetică la Taina Sfântului Maslu

transmitere și de primire a harului Sfântului Duh vindecător al bolilor trupești și sufletești, prin iertarea păcatului care le-a produs.

Cercetând mai îndeaproape mărturia Sfântului Iacob, scrisă sub inspirația Sfântului Duh, vom observa că în săvârșirea Tainei Sfântului Maslu, se îmbină armonios patru elemente:

În primul rând vedem că e vorba de starea de boală ce poate fi tămăduită de către „preoții Bisericii care se vor ruga pentru cel bolnav”.

Fiind vorba de „preoții Bisericii”, înțelegem că nu oricine poate săvârși această Sfântă Taină, fiindcă numai preoții, ca urmași ai Sfinților Apostoli, sunt investiți cu puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor (Ioan 22, 21-23). Forma de plural: „preoții”, indică faptul că e vorba de mai mulți...

De câți anume? Biserica a rânduit să fie șapte preoți, invocând situații din Vechiul Testament când apare cifra șapte, precum cele șapte daruri ale Sfântului Duh (Isaia 11, 2-3) și altele...

Având ca temei cifra șapte, Tainei Sfântului Maslu i se mai spune în Biserica Greciei „Taina celor șapte preoți”; iar în Bisericile de limbă slavă este cunoscută ca fiind „slujba adunării soborului de preoți”.

Desigur pot fi și mai puțini preoți săvârșitori ai Sfintei Taine, dar după tradiția Bisericii Ortodoxe, unul singur nu poate săvârși această slujbă.

În al doilea rând, cuvintele Sfântului Iacob se referă la ungerea celui bolnav cu untdelemn în numele Domnului.

După cum vedem textul evidențiază două aspecte:

Mai întâi e vorba de ungerea celui bolnav cu untdelemn.

După cum am văzut, materia Sfintei Taine a Maslului este untdelemnul, care definește însăși numirea Sfintei Taine, știut fiind că însuși cuvântul „maslu”, provenind din slavonescul „maslo”, înseamnă untdelemn.

Cunoaștem din Vechiul Testament că untdelemnul era folosit la ungerea bolnavilor, mai ales a leproșilor (Levitic 14, 11-18).

Ungerea cu untdelemn avea în Vechiul Testament și valoarea unei consacrii pentru o demnitate sacerdotală, profetică sau împărătească. Prin actul ungerii, erau consacrați arhierul și preoții (Levitic 8, 30). La fel profeții și regii lui Israel erau unși (1 Regi 10, 1; 4 Regi 9, 6), iar untdelemnul le conferea autoritate și putere din partea lui Dumnezeu.

Apoi, untdelemnul amestecat cu vin se folosea în antichitate ca un medicament vindecător al rănilor, precum îl întâlnim în pilda samarineanului milosiv... (Luca 10, 34).

Pe lângă aceasta, untdelemnul are un înțeles spiritual, fiind semnul bucuriei. Însuși numele „Mesia”, înseamnă în limba ebraică „Unșul”; la fel în limba greacă „Hristos”, înseamnă „Cel Unș”, înțelegând că prin El a venit în lume untdelemnul izbăvitor, mântuitor, aducător al bucuriei Sfântului Duh, după cum mărturisește proorocul Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine, că Domnul M-a unș să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită... să mângâi pe cei întristați... să le pun pe cap untdelemn de bucurie în loc de veșminte de doliu...” (Isaia 61, 1-3).

Plecând de la semnificația simbolică a cifrei șapte, Biserica a rânduit să se citească asupra untdelemnului, de șapte ori rugăciunea de sfințire: Doamne, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuși, Stăpâne, sfințește

untdelemnul acesta, ca să fie, celor care se vor unge din el, spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și înținăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru aceasta să se preaslăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

În momentul când sunt rostite cuvintele sfințește untdelemnul acesta..., preoții prezenți fac semnul binecuvântării asupra untdelemnului, și din acest moment untdelemnul devine untdelemn sfințit.

Apoi e vorba de ungere în numele Domnului. Aceasta înseamnă că harul vindecător vine de la Dumnezeu; El este Doctorul trupului și al sufletului, așa cum vedem din cuprinsul rugăciunii de ungere a bolnavului: „Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor; Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindecă toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău...”

Faptul că nu toți cei care primesc ungerea cu untdelemn se vor vindeca, nu diminuează întru nimic puterea vindecătoare a harului lui Dumnezeu. Vedem, bunăoară, că adesea într-un spital, la aceeași boală se dau aceleași medicamente, dar nu toți obțin vindecarea... La fel și în cazul Sfântului Maslu, vindecarea depinde și de credința celui ce primește Taina...

În al treilea rând, textul epistolei Sfântului Iacob se referă la rugăciunea credinței, care va vindeca pe cel bolnav și îl va ridica Domnul.

Textul evidențiază importanța și rolul credinței în primirea vindecării, știut fiind că credința este ușa de primire a harului în viața noastră: „Sunteți mântuiți în har, prin credință; și aceasta nu de la voi, a lui Dumnezeu este darul” (Efeseni 2, 8), spune Sfântul Apostol Pavel. Apoi, cunoaștem din Sfintele Evanghelii că Mântuitorul nu a acordat tămăduiri în mod mecanic, ci în mod conștient, implicându-l pe cel vindecat în comuniunea iubirii Sale, cerându-i mai întâi credință. Așa se explică faptul că la un moment dat Domnul nu a săvârșit nici o minune din cauza necredinței (Marcu 6, 5-6).

Când ne referim la „rugăciunea credinței”, trebuie să înțelegem și prezența comunității în acordarea vindecării. Au fost multe cazuri când Mântuitorul a acordat tămăduire pe baza credinței celor din jur. E cazul, bunăoară, a vindecării fiicei femeii cananeence sau a paralizicului din Capernaum (Marcu 2, 5). Sfântul Apostol Pavel accentuează faptul că cei ce cred și îl mărturisesc pe Hristos ca Mântuitor al lor, constituindu-se ca mădulare ale Trupului lui Hristos (I Corinteni 12, 27), atunci când „pățimește un mădular, pățimesc toate mădularele împreună cu el” (I Corinteni 12, 26), precum aceeași comuniune frățască trăiește și bucuria vindecării...

În al patrulea rând, Sfântul Iacob vine cu precizarea că cel bolnav de va fi făcut păcate, i se vor ierta lui.

De aici vedem că în foarte multe cazuri și situații boala se datorește păcatului. Astfel, Mântuitorul, după ce îl tămăduiește pe slăbănogul de la Vitezda, îl îndeamnă, spunând: „Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău” (Ioan 5, 14). La fel, în cazul vindecării slăbănogului din Capernaum, Mântuitorul mai întâi îi iartă acestuia păcatele, și apoi îl vindecă: „Fiule, iertate îți sunt păcatele... scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta” (Marcu 2, 5-11).

Având ca efect iertarea păcatelor, Taina Sfântului Maslu trebuie pusă în legătură și cu alte Sfinte Taine, prin care, primind iertarea păcatelor, dobândim și vindecarea, deopotrivă sufletească și trupească. Așa, este Taina Sfintei Pocăințe, prin care dobândim iertarea păcatelor și restabilirea comuniunii cu Dumnezeu; la fel și Taina Dumnezeieștii Euharistii, prin care ne împărtășim cu însuși Trupul și Sângele Mântuitorului, spre iertarea păcatelor și a tămăduirii sufletului și trupului.

În acest sens se recomandă ca cel pentru care se săvârșește Taina Sfântului Maslu, să se mărturisească mai înainte și să se împărtășească cu Trupul și Sângele Mântuitorului.

Văzând importanța Tainei Sfântului Maslu pentru întreaga comunitate eclezială, s-a îndătinat și săvârșirea Maslului de obște, deopotrivă pentru bolnavi cât și pentru cei sănătoși, ca un act cultic menit să ierte păcatele tuturor celor prezenți.

Având ca scop vindecarea trupească și sufletească, Sfânta Taină a Maslului se poate săvârși atât la Biserică (Maslu de obște), cât și la casa bolnavului.

Privind rânduiala săvârșirii Tainei Sfântului Maslu, observăm că aceasta este formată din trei părți: o parte pregătitoare, în care se cântă sau se citește canonul Sfântului Arsenie; a doua parte, în care se sfințește untdelemnul; a treia parte în care se citește cele șapte pericope din Apostol și Evanghelie împreună cu cele șapte rugăciuni, în timpul acesta este uns și cel bolnav.

Pe lângă untdelemn, care definește însăși numirea Tainei Sfântului Maslu, în săvârșirea slujbei se mai folosește și făină care se pune într-un vas, precum și șapte lumânări. De asemenea se mai folosesc și șapte bețișoare, înfășurate la capăt cu vată, pentru ungerea celui bolnav. Sfânta Evanghelie, din care se citește cele șapte pericope. Iar cu Sfânta Cruce, sfințiii slujitori binecuvintează pe cei ce participă la această Sfântă Taină.

Taina Maslului poate fi oficiată ori când este cerută, dar Maslul de obște se săvârșește cu precădere în zile de post, pentru că rugăciunea unită cu postul devine mult mai puternică în lupta cu bolile și păcatele, dar și pentru faptul că Taina Sfântului Maslu este precedată, după cum am arătat, de Taina Pocăinței, care necesită o pregătire prin post și prin rugăciunea a celor ce primesc această Taină.

Dat fiind faptul că untdelemnul rămas după ungerea bolnavului sau a credincioșilor este sfințit, trebuie să i se acorde o întrebuințare evlavioasă. Astfel el poate fi pus în candelă deasupra icoanelor, de asemenea se poate amesteca cu făina rămasă din care se pot face pâinișoare ca să guste cel bolnav. Din făină nu se pot face prescuri pentru Sfânta Liturghie, deoarece aceasta a fost binecuvântată odată cu săvârșirea Sfântului Maslu

Prin primirea acestei Taine pentru însănătoșirea trupului și a sufletului nu se desconsideră consultarea medicilor și luarea tratamentului corespunzător bolii. Untdelemnul sfințit nu trebuie considerat ca un medicament miraculos, care să excludă alte medicamente. Untdelemnul este prin excelență un leac duhovnicesc. Ca leac tămăduitor, untdelemnul sfințit ne întărește credința că „ceea ce la oameni este cu neputință, este cu putință la Dumnezeu” (Matei 19, 26), care poate să ne vindece cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni.

Pr. Petru DANCI

ȘTIRI

Slujire arhierescă în Parohia Horia

Duminică, 10 martie, credincioșii parohiei Horia, din protopopiatul Arad, au avut bucuria de a-l primi în mijlocul lor pe Întâistătătorul eparhiei Aradului, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei. Venirea în parohie a chiriarhului a fost un prilej de aleasă bucurie, fiind socotită de toată obștea ca o binecuvântare a începutului Postului Sfințelor Paști, cu darul de a spori râvna creștinilor în umblarea pe calea poruncilor lui Dumnezeu și în păzirea sfințelor rânduieli ale Bisericii în această perioadă de pregătire pentru Praznicul Învierii Domnului.

După îndătinata întâmpinare în fața bisericii, ierarhul și credincioșii au intrat în sfântul locaș, unde, în prezența oficialităților locale și a unui frumos număr de credincioși care au umplut biserica, s-a slujit Utrunia și Sfânta Liturghie arhierescă. Soborul care a slujit alături de Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei a fost alcătuit din Pr. Conf. Univ. Dr. Lucian Farcașiu, profesor la Facultatea de Teologie din Arad, Arhid. Asist. Univ. Dr. Tiberiu Ardelean, profesor la Facultatea de Teologie din Arad și inspector eparhial, alături de preotul paroh Lect. Univ. Dr. Adrian Murg. Răspunsurile liturgice au fost date tinerii teologi din strana bisericii și de către corul bisericesc al parohiei. La momentul convenit, Înaltpreasfințitul Timotei a tâlcuit textele biblice rânduite Duminicii lăsatului sec de brânză, printr-un bogat cuvânt duhovnicesc cu titlul „Timp de îndreptare” cf. Romani 13 și Matei 6 „adică Postul în pragul căruia se află credincioșii, dă prilejul sporirii rugăciunii faptei bune și cugetărilor sfinte spre înaintarea pe calea mântuirii. Dreapta socotită îndeamnă la comuniunea posibilă de a realiza prin grija adoptării unui comportament pilduitor al fiecărui creștin, ferit de sminteala ce ar produce-o semenilor. Urmând citirilor zilei, privind cu precădere iertarea, sinceritatea, impietatea agoniseliilor celor folositoare sufletului, se îmbogățește tocmai această perioadă de pregătire a Sfințelor Paști, constituind o cheazășie firească a reînnoirii vieții creștine”.

La sfârșitul slujbei, primind mulțumirile adresate de preotul paroh Adrian Murg în numele întregii parohii pentru prezența sa în mijlocul credincioșilor din Horia, înălțătoarea slujire liturgică și bogatul său cuvânt de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei i-a felicitat pe credincioșii prezenți pentru atașamentul lor față de Sfânta Biserică și le-a dorit un post cu folos sufletesc, în vederea împărtășirii de lumina Învierii lui Hristos.

Popas de rugăciune la Parohia Micalaca Nouă

În pragul Sfântului și Marelui Post, în Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Aradului,

cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a săvârșit Sfânta Liturghie în biserica Parohiei Micalaca Nouă din Arad, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

La Sfânta Liturghie a fost citită pericopa evanghelică de la Sf. Ev. Matei, capitolul 6, versetele 14-21, o pericopă care deși cuvintele ei par simple și puține, este adâncă în înțelesurile ei.

După citirea textului Evangheliei Preasfinția Sa a explicat credincioșilor înțelesul acestor cuvinte, spunând că „Evanghelia de astăzi este doar un fragment din învățăturile Domnului nostru Iisus Hristos pe care le-a adresat ucenicilor și celor pe care îl ascultau (...) Biserica a rânduit aceste versete pentru că ele ne pregătesc pentru Postul Mare. Mântuitorul ne arată trei aspecte foarte importante, trei lucrări pe care trebuie să le împlinim. În primul rând trebuie să iertăm pentru ca Dumnezeu să ne ierte, să postim pentru că începe postul care ne pregătește pentru Praznicul Învierii Domnului, și totodată să fim milostivi, pentru că altfel concluzia finală o vedem trasată de Mântuitorul că acolo unde este comoara noastră, acolo este și inima noastră”.

Ierarhul a mai lămurit și pricina căderii lui Adam din Rai, „pentru neascultare, pentru nepostire și pentru nepocăință”, arătând că „Hristos, Noul Adam ne învață să iertăm și să ascultăm de Dumnezeu, să postim, să ne rugăm și să facem lucruri bune”. El a mai spus că „iertarea este condiționată, conștiința fiind că ori de câte ori rostim Tatăl nostru, și zicem aceste cuvinte și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, îl condiționăm pe Dumnezeu să ne ierte dacă noi ne iertăm unii pe alții. Noi oamenii ne putem așeza pe o treaptă superioară dacă ne iertăm unii pe alții, iertare care aduce smerenie, bucurie, pace și libertate”.

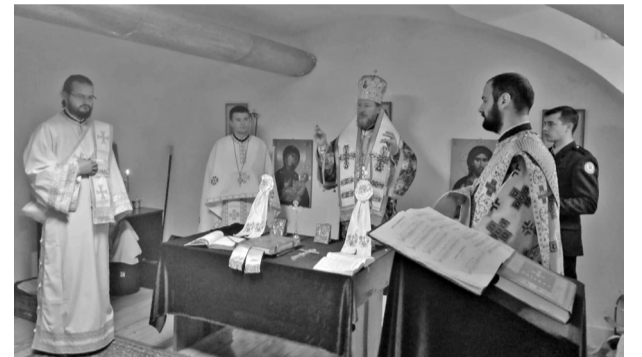
Preasfinția Sa a mai vorbit despre postul ce începe, post care ne pregătește pentru Învierea Domnului, un post de 40 de zile plus Săptămâna Sfințelor Pătimiri ale Domnului, subliniind că „postul acesta trebuie să fie cuprinzător și postul trupului și postul sufletului”, înmulțind rugăciunea, faptele bune, starea noastră interioară de nepăcătuire, necăutând lucrurile materiale, ci căutând mai mult pe Dumnezeu care ne aduce bucuria. Totodată a mai îndemnat la milostenie, evidențiind că milostenia „nu o oferim lui Dumnezeu sau oamenilor ci o punem în contul nostru din ceruri ... care este cel mai sigur loc”.

La finalul Sfintei Liturghii Preasfințitul a mulțumit părinților slujitori și credincioșilor pentru primirea frumoasă și pentru împreuna slujire, încredințându-i totodată de dragostea duhovnicească și binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului și îndemnându-i pe credincioși să participe la slujba Canonului celui Mare care se va săvârși în primele patru zile la bisericile și mănăstirile din cuprinsul Arhiepiscopiei Aradului.

La rândul său părintele paroh Marian Neagoe a mulțumit Preasfinției Sale în numele preoților și a credincioșilor pentru împreuna slujire.

Sfânta Liturghie Arhierescă în ziua hramului capelei „Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia” la Penitenciarul Arad

Sâmbătă 9 martie 2019, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului a oficiat Sfânta Liturghie în Paraclisul din incinta Centrului de Formare Profesională a Școlii Naționale de Pregătire a Agenților de Penitenciare din Arad, centru aflat în clădirea Tribunalului Arad. Acum un an, locașul de cult a primit prin purtarea de grijă a Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului, hramul „Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia”.

La slujba oficiată de Chiriarh în mijlocul unui ales sobor de preoți și diaconi, au participat d-na Delia Rodica Halchin – șef al Centrului de Formare Profesională, alături de profesorii și elevii Școlii Naționale de Pregătire a Agenților de Penitenciare din Arad.

Capela este destinată elevilor și cadrelor din acest centru de formare. Centrul amintit este o divizie a Penitenciarului Arad care asigură formarea inițială și continuă a personalului penitenciar din România, pentru a asigura dezvoltarea competențelor profesionale în conformitate cu atribuțiile specifice.

În cadrul Sfintei Liturghii s-a făcut slujbă de pomnire pentru cei care au pățimit în timpul regimului comunist ateu, apărând credința în Dumnezeu și demnitatea poporului român. Comemorarea Deținuților Politici Anticomuniști în Ziua Sfinților 40 de Mucenici a fost fixată de Parlamentul României în 2011, prin legea 247/05.12.2011.

În cuvântul de învățătură, PS Părinte Emilian a evidențiat importanța mărturisirii de credință în aceste vremuri tulburi pentru Biserica lui Hristos, pusă în lumina martiriului petrecut acum 1700 de ani, în vremea lui Liciniu împăratul roman, care a dat porunca uciderii celor 40 de Mucenici din Sevastia. S-a făcut amintire și de perioada comunistă în care cei închiși în temnițele comuniste au îndurat suplicii greu de imaginat pentru vremurile noastre. La final PS Emilian a mulțumit conducerii Penitenciarului Arad pentru grija pe care o poartă pentru spiritualitatea ortodoxă din Cetatea Aradului.

Doamna comisar șef de penitenciare Delia Rodica Halchin, șeful Centrului de formare Arad, a mulțumit Preasfințitului Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, pentru prezența în mijlocul elevilor din această unitate de învățământ, asigurându-l de dragostea pentru învățătura Bisericii Ortodoxe și de recunoștința pe care conducerea Penitenciarului din Arad o are față de conducerea Arhiepiscopiei Aradului.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.